

"OPĚT" MIMOŘÁDNÝ LIST

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V NOSISLAVI

úterý schůze staršovstvo on-line
středa příprava ke confirmaci on-line
pátek snad nový díl nového "nábožka"
neděle bohoslužby v **Husově domě**

Pravděpodobně v úterý se na našem kanále Youtube (ČCE Nosislav) v sekci: **Velikonoční příběh podle Jana** objeví nové tři díly. Jde o rozhovor Jana Roskovce a Ondřeje Macka nad evangeliem.

Děkujeme velmi za Vaše dary a příspěvky do sbírek. Moc si jich vážíme!!!

Nechceme rozhodně přispívat k šíření infekce ani způsobovat zátěž nemocnicím. Bohoslužby budeme proto nadále především vysílat on-line, distribuovat mimořádné listy s kázáním. Zároveň je samozřejmě možné se vši obezřetností **do shromáždění přijít** (s rouškou či respirátorem).

V neděli 21. března se bude konat **Postní polévka**, jejíž výtěžek by mohl pomoci práci Diakonie ČCE uprchlíkům ze Sýrie, kteří žijí v táborech v Libanonu.

Kdo o to stojíte, pošlete do večera 15. března sms na číslo 739 244 754 a objednejte si 0,7 litru výborné polévky. Ještě nevíme jaké... takže uveďte třeba i své alergie.

Děti ji uvaří doma.

V neděli 21. března před polednem ji pak dostanete až ke dveřím.

Cena 100,- Kč. A po obědě Vám ještě zůstane sklenice k dalšímu použití!

Děkujeme.

25. března bude **beseda s hostem** doc. dr. Tomášem Novotným o židovském svátku Pesach. Začne v 18.30 na zoomu.

V neděli 28. března se po bohoslužbách uskuteční on-line **rozhovor o životě sboru**, který bude i přenášen. Je to z toho důvodu, že není možné konat Výroční sborové shromáždění. Na internetových stránkách sboru je zveřejněna Výroční zpráva za rok 2020.

AKTUÁLNĚ ZE ZDRAVKY

Milí přátelé,
všichni víme a vnímáme, že situace posledních měsíců není snadná. Největší nápor je v nemocnicích a dalších zařízeních poskytujících péči potřebným. V Brně v pondělí 8.3. zasedal krizový štáb kraje spolu s hejtmanem a řediteli zdravotnických škol, které v jihomoravském kraji máme. Bylo rozhodnuto, že hejtman povolá k pracovní povinnosti a nástupu do nemocnic z naší Střední zdravotnické školy EA žáky třetích ročníků - budoucích zdravotních asistentů a ošetřovatelů. Naši žáci se to oficiálně dozvěděli včera večer, dnes (12.3.) jim bude sděleno, kam je kdo povolán a v pondělí ráno nastupují do brněnských nemocnic. Počítá se s tím, že budou na odděleních řadu týdnů. Nikdo z nás netuší, kam se nakonec "dostanou", přesouvat je budou tam, kde to bude nejvíc třeba. Někteří z ošetřovatelů nastupují během půl roku již potřetí, pro některé je to první střet s tvrdou realitou, několika žákům není ještě ani osmnáct... My "dospělí" ve školách se snažíme být jim co nejvíc nablízku, pomoci, podporou.

Vás ostatní prosím, zda byste i tyto mladé lidi mohli nést v myšlenkách a modlit se za ně. Pevně věřím, že modlitba má velkou sílu a moc.

Moc vám děkuji.

Marta Židková

Tento týden mi napsala mladá lékařka, kterou jsem kdysi učil u Klimenta v neděli škole. Ondřej Macek

U nás v nemocnici jsme téměř rok v covidovém režimu méně či více striktním. Pracovala jsem na MOJIP s ARO, kde leželi lidé na UPV (umělé plicní ventilaci). Intenzivní péči přežil málokdo. Nyní pracuji na covid. oddělení JIP/standart. Naštěstí u nás můžeme říct, že všichni pacienti co potřebovali kyslík, tak ho dostali. Žel pro covid je věk jen číslo a chronické diagnózy pouze pár slov v přijímací zprávě. Máme zde mladé lidi, i mé vrstevníky, otce od několika měsíčních dětí, v dalších nemocnicích mají i ročník 96 na UPV, nebo nově narozené dítě.... Ve většině času je tato práce depresivní, beznadějná. Jediné, co nás drží nad vodou jsou pacienti, kteří se z toho dostanou a vidina lepších zítřků díky očkování a dodržování opatření. Prosím i nadále šířme mezi osoby, co "nevědí, co činí" důležitost proočkovanosti, dodržování opatření apod. Tento stav bude mít dopad na celou společnost, každého jednotlivce, a měli bychom se sami snažit ho co nejrychleji a neefektivněji snížit - kvůli nám všem. A pokud byste chtěli třeba na dálku podpořit zdravotníky alespoň takovou připomínkou, můžete si každý pátek nakreslit na respirátor srdíčko na znamení vzájemného respektu, spolupráce a odhodlání zvládnout tuto koronavirovou krizi společně. Díky a držte se ve zdraví!

Ludmila Janotová

CO JE TI DO NÁS, JEŽÍŠI NAZARETSKÝ?

ONDŘEJ MACEK

Odešel do galilejského města Kafarnaum a učil je v sobotu. Žasli nad jeho učením, poněvadž jeho slovo mělo moc. V synagóze byl člověk, který byl posedlý nečistým duchem; ten vykřikl velikým hlasem: "Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víme kdo jsi. Jsi svatý Boží." Ale Ježíš mu pohrozil: "Umlkni a vyjdi z něho!" Zlý duch jím smýkl doprostřed a vyšel z něho, aniž mu uškodil. Na všechny padl úžas a říkali si navzájem: "Jaké je to slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům a oni vyjdou!" A pověst o něm se rozhlásila po všech místech okolní krajiny. Povstal a odešel ze synagogy do Šimonova domu. Šimonova tchyně byla soužena silnou horečkou; i prosili ho za ni. Postavil se nad ní, pohrozil horečce a ta ji opustila. Ihned vstala a obsluhovala je. Když slunce zapadlo, všichni k němu přiváděli své nemocné, kteří trpěli rozličnými neduhy; on vzkládal ruce na každého z nich a uzdravoval je. Z mnohých vycházeli i démoni a křičeli: "Ty jsi Boží Syn!" Hrozil jim a nedovoloval jim mluvit, protože věděli, že je Mesiáš. Když nastal den, vyšel z domu a šel na pusté místo; zástupy ho hledaly. Přišly až k němu a zdržovaly ho, aby od nich neodcházel. Řekl jim: "Také ostatním městům musím zvěstovat Boží království, vždyť k tomu jsem byl poslán." A kázal v judských synagógách. (Lukáš 4,31-44)

Jsme v malém rybářském městečku na severozápadním břehu Genezaretského jezera. Synagoga, kterou tam dnes ukazují turistům, je až ze 4. století, ale zřejmě byla postavena na místě starší modlitebny. Část dlážděné podlahy je však původní. Takže na ní Ježíš asi stát mohl. Pojdme tedy zpátky skoro o dva tisíce let. Tohle v kafarnaumské synagoze ještě nezažili! Dnes tu mluví někdo, z jehož slov je znát, cítit, že o Bohu skutečně něco ví, že s ním opravdu je v nějakém blízkém kontaktu. Nejde to vlastně popsat slovy... Jako kdyby se na chvíli otevřela nebesa, nebo tak něco. A teď zase zpátky sem k nám. Na našich bohoslužbách prosíme, aby si tu Pán Bůh vzal slovo. Použil si písně,

místo, lidi, čtení z Bible a mluvil k nám. Prosíme, abychom ho zaslechli, aby vstoupil do našich životů. Zkrátka, aby se i z toho tady třeba jen na chvíli a třeba jen pro někoho stala ta synagoga v Kafarnaum, když v ní tehdy mluvil Ježíš.

Dvakrát jsem tento týden slyšel někoho říci: „Čert vystrčil růžky.“ Bylo to v souvislosti s tím, jak se „z ničeho nic“ začaly kazit vztahy, sypat se něco, co bylo rozjetého dobře, bohubilbě.

Netvářil bych se a nekasal, že všemu rozumíme, se vším si poradíme, všechno rozumově vysvětlíme. Jestli je ten Zlý, tak využívá skuliny, rozvrací dobré, odvrací od Boha.

Myslím, že někdy, když začneme druhé, nebo skutečnost posuzovat jen podle sebe, podle našeho přesvědčení, tak se nám může zatmít před očima. A najednou vidíme jen to svoje, svoji pravdu. A pak už to ani nejsme my. „Normálně je to hodný člověk, ale když to na něj přijde, tak to snad není ani on.“ Člověk může být posedlý nějakou věcí, myšlenkou, utkvělou představou, strachem, sexem, mocí, prací, penězi...

Zkrátka nepodceňoval bych, že síly kdoví jakého původu mohou člověka ničit víc než nemoc.

Hodně však zápasím s tím, že lidi, které mám moc rád, jsou nemocní. Neuzdravují se. Moje modlitby nebyly vyslyšeny tak, jak bych chtěl. Kde je Ježíš?

Odpověď, která mi trochu dává smysl: Jsme prostě součástí tohoto světa, naše těla podléhají nemocem, také se v nich odráží, jak s nimi zacházíme, ale pořád záleží na tom, čím se necháme ovládat... Jestli dovolíme, aby nad námi vládla choroba nebo jestli držíme prostor pro Boha a jeho možnosti.

Obecní blázen nebo chudák vysloví pravdu: Ježíš Nazaretský je svatý boží. Je to někdo, kdo se snaží náš život postrčit směrem k Bohu.

Ježíš je ten, koho mohu poprosit: Pomoz mi s mým vztekem, moji závistí, pomoz mi s mým naštváním, s mým strachem. Pomoz mi s tím, co mnou cloumá, co ovládá moji mysl, moje tělo. Pomoz mi s tím, stojím mezi mnou a Bohem.

Pak se Ježíš ocitne v soukromém domě, kde leží nemocná babička. V Lukášově podání zapomeňme na všechny nablblé vtípky o tchýních. Tady ho za tu ženu přítomní prosí.

Takto vypadá přímluvná modlitba: Je to prosba za toho, na kom mi záleží, kdo trpí.

Asi nás na tom trochu dráždí, že sotva jí otrne, tak je začne obskakovat a dělat jim večeri. Skoro jako by Ježíš musel uzdravit toho jediného člověka schopného jim dát najíst.

Četl bych v tom však něco jiného. Chtít a nemoci udělat druhému radost je těžké. Takže radost z uzdravení z ne-moci se takto projevit mohla. A také je možné se občas ptát: K čemu jsem dostal ruce, nohy, ústa... Možná nejen pro sebe. Čas, který tu máme, ať už je přidáný po uzdravení, nebo ne, můžeme zkoušet vnímat alespoň občas jako čas třeba pro nějaký úkol. Ježíš navíc učil, že když něco uděláme pro druhého člověka, tak je to vlastně jako kdybychom to udělali pro Boha. A každý v tom, kde jsme, můžeme dál poslat kousek toho, co jsme sami od Boha dostali. Prostě nemyslet jen na sebe.

Myslím si, že Ježíš si těmi uzdraveními nedělá reklamu. On prostě jde tam, kde jsou lidé. A kde jsou lidé, tam je také bolest, problémy a posedlosti.

Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Proč to děláš?

Ty doteky jeho rukou, uzdravování, to je jeden z jeho způsobů, jak nám lidem dát najevo, že o nás Bůh stojí.

Hledají ho: Mistře, je čas začít ordinovat.

Jenže Ježíš si nechce otevřít praxi.

Všechny tyto epizody se snaží ukázat, jaký svět, jaký způsob bytí se nám Ježíš pokouší zprostředkovat, otevřít.

Svět bez démonů, bez posedlostí.

Svět, kde se něco dělá pro druhého.

Svět, kde se lidé o Bohu dozvídají ne od magorů, ale od těch, kteří Bohem nechali třeba od svých démonů osvobodit.

Nedošlo na nás v Kafarnaum, hýčkáme si ještě své posedlosti, jsme bezmocní?

Je čas za Ježíšem vyrazit a poprosit: Chceme pomoci, Svatý boží!

FS ČCE v Nosislavi,
Masarykova 156.
<http://nosislav.evangnet.cz>;
číslo bankovního účtu
2900034096/2010; IČ 48452831